

Súd: Krajský súd Trenčín  
Spisová značka: 23To/95/2020  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3620010130  
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková  
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3620010130.1

## Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Mariána Dunčka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.novembra 2020 prejednal odvolania obžalovaného a prokurátora v trestnej veci obžalovaného O. J., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom O., t.č. vo väzbe v ÚVV Ilava,

ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Partizánske sp.zn. 2T/48/2020 zo dňa 17.augusta 2020 a takto

### rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania obžalovaného O. J. a prokurátora zamietajú, pretože nie sú dôvodné.

### odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 17.augusta 2020, sp. zn.2T/48/2020 bol obžalovaný O. J. uznaný za vinného zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. a § 127 ods. 4 Tr. zák., ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že dňa 04.05.2020 v čase okolo 19:20 hod. v O. na ul. M., pred budovou Lesnej správy pod vplyvom alkoholu žiadal od svojho otca poškodeného T. J. peniaze, pričom poškodený T. J. obžalovanému dal hotovosť vo výške 20,-€, čo obžalovanému nestačilo a žiadal od poškodeného viac peňazí, ktoré mu poškodený odmietol dať, následne obžalovaný po vzájomnej hádke napadol poškodeného tak, že ho rukami odstrčil, poškodený spadol na zem, kde následne s poškodeným zápasil, pričom poškodenému z vrecka nohavíc vypadla peňaženka, ktorú obžalovaný vzal a vybral z nej hotovosť vo výške 100,-€, ktorú si ponechal a následne peňaženku vrátil poškodenému a z uvedeného miesta odišiel, pričom obžalovaný svojím konaním spôsobil poškodenému svojmu otcovi T. J. tržnú ranu na čele vpravo a oderky na pravej ruke a pravom predkolení, ktoré zranenia si vyžiadali lekárske ošetrovanie a odcudzením hotovosti mu spôsobil škodu vo výške 100,-€.

Bol za to odsúdený podľa § § 364 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere dvadsaťštyri mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. obžalovaného súd zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. súd uložil obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho odvolaním napadol tak prokurátor, ako aj obžalovaný. Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že podáva odvolanie čo do výroku o vine aj treste. Z vykonaného dokazovania podľa prokurátora jednoznačne vyplýva, že obžalovaný sa dopustil trestného činu lúpeže, pretože s použitím násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci peňazí poškodeného sa týchto aj konaním popísaným v obžalobe zmocnil. Od otca dostal 20 Eur, ale pýtal 100 Eur, pričom vedel, že otec má viac peňazí. Tvrdil, že nemal dôvod olúpiť otca, keďže v jeho byte mal 4500 Eur. V tom čase ale nemal kľúč od otcovho bytu. Obžalovaný a poškodený sa nezhodli na viacerých okolnostiach, správne

bola preto výpoveď poškodeného vyhodnotená ako nevierohodná. Poukázal na výpoveď svedka M. U., ktorý potvrdil, že obžalovaný s poškodeným sa bili. Svedok tiež potvrdil, že starší pán si zbieral zo zeme bankovky a odmietol skutočnosť, že by obžalovaný na zemi otca ošetroval. Poukázal na trestnú minulosť obžalovaného, taktiež na jeho viaceré postihnutia za priestupky. Navrhol rozsudok zrušiť čo do výroku o vine aj treste a vrátiť vec súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný v dôvodoch svojho odvolania uviedol, že nedošlo k žiadnemu trestnému činu lúpeže, od otca si pýtal svoje peniaze, pritom poškodený zakopol a spadol nakoľko bol pod vplyvom alkoholu neudržal rovnováhu. Obžalovaný mu pomohol vstať. Mohlo to vyzerať zo strany svedka ako zápas, lebo poškodený sa metal zo strany na stranu. Nemal v úmysle spáchať trestný čin. Hoci je viackrát súdne trestaný, vždy bol postihnutý iba za krádež. Nikdy nepáchal násilie a už vôbec na otcovi na mieste verejnosti prístupnom. Jeho konanie nenapĺňa znaky prečinu, iba priestupku voči občianskemu spolunažívaniu. Žiada, aby krajský súd rozsudok zrušil a postúpil vec okresnému úradu na prejednanie priestupku.

K odvolaniu prokurátora sa obžalovaný vyjadril tak, že sa s týmto nestotožňuje, výpoveď poškodeného je nevierohodná. Svedok U. prišiel až ku koncu skutkového deja, preto sa nemohol objektívne vyjadriť k dôležitým skutočnostiam. Navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí prokurátorka zotrvala na odvolaní podriadeného prokurátora, odvolanie obžalovaného navrhla zamietnuť. Obžalovaný navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť ako nedôvodné, a svojmu odvolaniu navrhol vyhovieť. Predložil list, ktorý mu do väzby napísal poškodený - jeho otec, ako aj doklady o tom, že mu otec do väzby posielal peniaze.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odvolania prokurátora a obžalovaného nie sú dôvodné.

K napadnutému výroku o vine krajský súd uvádza nasledovné. Súd prvého stupňa vykonal všetky dostupné dôkazy, ktoré jednoznačne postačovali podľa názoru odvolacieho súdu na rozhodnutie vo veci. Tieto dôkazy prvostupňový súd aj správne vyhodnotil tak jednotlivo, ako i v ich súhrne.

Na základe vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní nebolo možné obžalovaného uznať za vinného z trestného činu lúpeže uvedeného v obžalobe. Pre preukázanie a uznanie viny z tohto trestného činu bola dôkazná situácia, ku ktorej dospel súd prvého stupňa nepostačujúca.

Z vykonaného dokazovania pred súdom prvého stupňa vyplynulo, že poškodený mal mať u seba aj peniaze obžalovaného. Teda nemohli byť zo strany obžalovaného naplnené všetky zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. Nebola predovšetkým preukázaná subjektívna stránka tohto trestného činu, či už priamy alebo nepriamy úmysel zo strany obžalovaného prisvojiť si za použitia násilia cudziu vec. Je potrebné objektívne a komplexne posúdiť vzťah obžalovaného a poškodeného - jeho otca pred skutkom. Z tohto pohľadu správanie poškodeného sa v tomto konaní nevymykalo jeho správaniu z minulosti, kedy opakovane mal ohľadom peňazí verbálne konflikty s obžalovaným, ktoré vyústili až k tomu, že mu vzal kľúče od bytu. Zároveň ale poškodený pripustil, že obžalovaný občas u neho prespával, a teda návrat mu umožňoval a poškodený tiež potvrdil aj to, že obžalovaný mal u neho peniaze, ktoré mu poškodený po častiach dával, s odôvodnením „, aby ich všetky neprepil.“ Išlo teda o ich vzájomné konfliktné spolužitie, rozlične nimi interpretované. Následkom týchto iných uhlov vnímania ich vzťahu sa nezhodli ani na výške sumy, ktorú mal mať obžalovaný u poškodeného uschovanú.

Ohľadom zločinu lúpeže podľa §188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr.zák., ako konanie obžalovaného kvalifikoval prokurátor v obžalobe je potrebné uviesť, že z vyjadrenia tak obžalovaného ako aj poškodeného jednoznačne a zhodne vyplynulo, že obžalovaný si od poškodeného pýtal svoje peniaze, ktoré mu v sume 20 Eur poškodený aj dal. Odmietol ale ďalšiu požiadavku obžalovaného na 100 Eur, čím vznikol medzi nimi konflikt. Z uvedeného nemožno vyvodiť záver o naplnení zákonných znakov zločinu lúpeže. Na ich naplnenie bolo potrebné, aby bolo použité násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci. Z vykonaného dokazovania však vyplynulo, že medzi obžalovaným a poškodeným išlo o konflikt, ktorý neprekročil rámec ich obvyklých dlhú dobu trvajúcich konfliktov podmienených u obžalovaného požívaním alkoholu a iných návykových látok a u poškodeného požívaním alkoholu, a z toho vznikajúcich problémov v ich rodine. Z dokazovania bolo preukázané, že poškodenému bolo namerané viac alkoholu v dychu / 1.00 mg/l / ako obžalovanému / 0,59 mg/l/.

Hoci prvotným problémom konfliktného vzťahu medzi obžalovaným a poškodeným je závislosť obžalovaného, svoj podiel na tomto problematickom spolužití má nesporne aj poškodený, ktorý nezvolil vždy, najmä po požití alkoholu vhodný spôsob na riešenie ich problematického vzťahu, a svojim konaním, vlastne konflikt s obžalovaným vystupňoval. Tu treba zdôrazniť základný účel trestného

konania, ktorým je ochrana poškodeného a navrátenie do pôvodného stavu. V uvedenej veci zdôrazniac výpoveď poškodeného na hlavnom pojednávaní však ani poškodený skutok s odstupom času už tak nevidí, a výraznou mierou oproti výpovedi v prípravnom konaní vypovedá v prospech obžalovaného. O takomto postoji poškodeného svedčí aj list, ktorý adresoval obžalovanému, z ktorého vyplynulo, že poškodeného mrzí, čo sa spravil - teda, že oznámil konanie obžalovaného, ako aj peniaze pravidelne zasielané poškodeným obžalovanému do výkonu väzby.

Naopak spáchanie prečinu výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. § 127 ods.4 Tr.zák. a § 139 ods. 1 písm. c/ Tr.zák. obžalovaným priamo z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo. Obžalovaný bol usvedčovaný najmä výpoveďou priamych svedkov - poškodeného, svedkov M. U., Ing. A. K.. Poškodený jednoznačne potvrdil, že ho obžalovaný po verbálnom konflikte o peniaze na ulici M. v O. /teda na mieste verejnosti prístupnom/ fyzicky napadol tak, že ho začal strkať, sotil do neho, v dôsledku čoho poškodený spadol na zem a udrel si hlavu. Svedok U. videl, ako sa obžalovaný a poškodený na zemi bijú, pričom prestali až keď ich okríkol. Svedkyni K. povedal svedok U., že sa tam na ulici bijú, a preto nemôže prejsť autom, mala volať políciu nakoľko svedok mal vybitý telefón. Dôkazy v tomto smere boli správne súdom prvého stupňa vyhodnotené tak jednotlivo, ako v ich kontexte, a na základe týchto dôkazov súd správne uznal vinu obžalovaného pre tento trestný čin, a svoj právny názor aj náležite zdôvodnil, na ktoré odôvodnenie odvolací súd v celom rozsahu poukazuje.

K namietanému výroku o treste krajský súd uvádza nasledovné. Nepochybil prvostupňový súd ani pri výmere trestu. Tento bol ukladaný s poukazom na všetky okolnosti prípadu, zohľadniac obžalovanému iba jednu priťažujúcu okolnosť /§ 37 písm. m Tr.zák./, keďže obžalovaný je osobou niekoľkokrát súdne trestanou pre rôzne trestné činy, či rešpektovania všetkých zásad na ukladanie trestov uvedených v § 34 ods.1, ods.4 Tr. zák.

Nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov vymešaný v upravenej trestnej sadzbe podľa § 38 ods. 4 Tr. zák., so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia je vyslovene potrebný na nápravu obžalovaného, ktorý s poukazom na svoj predchádzajúci život, ale aj jeho postoj po spáchaní skutku nevykazuje nielen znaky akejkoľvek ľútosti, ani len sebareflexie, naopak zo všetkého viní len poškodeného. Trest je v súlade aj so všetkými zásadami individuálnej a generálnej prevencie. Takýto trest je aj trestom plne zodpovedajúcim tomu, čo sa medzi obžalovaným a poškodeným skutočne odohralo, navyše vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatela za uvedený skutok spáchaný voči svojmu otcovi.

Nemožno prehliadnúť, že v osobe obžalovaného ide o recidivistu doposiaľ 14 krát súdne trestaného, prevažne pre majetkové trestné činy, a to aj na nepodmienečné tresty odňatia slobody. Z uvedeného je zrejmé, že jeho náprava je mimoriadne sťažaná. Tresty v minulosti mu súdmi uložené nevedli k jeho prevýchove, a neodradili ho od páchania trestnej činnosti. Nielenže nemali za následok, aby sa obžalovaný zdržal protiprávneho konania, ale je zrejmé, že jeho život riadila závislosť na metamfetamínoch. Hoci si uvedomoval následky tejto závislosti na jeho život, nijako ju neriešil. Miesto vyhľadania pomoci si osvojil záhaľčivý a nezodpovedný spôsob života bez bydliska, zamestnania, bez príjmu a následnej závislosti na svojom otcovi.

Na posilnenie prevýchovných účinkov trestu odňatia slobody po starostlivom zvážení prvostupňový súd veľmi správne a v súlade so závermi znaleckého posudku znalca obžalovanému ukladal aj ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Práve závislosť bola príčinou kriminálneho správania sa obžalovaného, ktorú je preto potrebné ako prvotnú eliminovať.

Sankcie uložené obžalovanému treba brať do úvahy komplexne. Obžalovanému bol za prečin uložený tak nepodmienečný trest odňatia slobody a to vo zvýšenej /podľa § 38 ods. 4 Tr.zák. upravenej/ trestnej sadzbe, ale aj ochranné liečenie protitoxikomanické ambulantné, ktoré napomôže náprave obžalovaného. Uvedené sankcie sú v ich kontexte podľa odvolacieho súdu plne spôsobilé zabezpečiť prevýchovu obžalovaného v dostatočnej miere.

Z takto rozvedených dôvodov sa odvolací súd plne stotožnil s rozhodnutím prvostupňového súdu aj ohľadom výroku o treste. Na jeho odôvodnenie odvolací súd v celom rozsahu odkazuje. S poukazom na uvedené skutočnosti odvolania obžalovaného aj prokurátora ako nedôvodné zamietol.

## **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.